

9<sup>o</sup> വർഷം  
2025  
മെയ് 18  
ഉയിർപ്പ് അഞ്ചാം ഞായർ



Laity Reflect on  
SYRO-MALABAR SUNDAY MASS  
SCRIPTURE READINGS



പുനരുത്ഥാന അനുഭവം  
ദൈനംദിന  
ജീവിതാനുഭവങ്ങളിൽ

ഏഴ 49:7-13, ഹെബ്രെ 10:19-25, യോഹ 21:1-14

ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ജീവിതത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്ക് നോക്കാൻ ഈ ഞായറാഴ്ചയുടെ വായനകൾ നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. പുനരുത്ഥാനത്തെ ഒറ്റത്തവണ മാത്രം നടന്ന അത്ഭുതമായിട്ടല്ല, മറിച്ച് തുടർച്ചയായ പ്രക്രിയയായി കാണാൻ വചനം നമ്മോടു

ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ദൈവസ്നേഹം നിരസിക്കപ്പെട്ടവരെ എങ്ങനെ വീണ്ടെടുക്കുന്നു, വഴിതെറ്റിയവരെ എപ്രകാരം രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നു, വിശ്വസ്തരെ ശാക്തീകരിക്കുന്നു, ഏറ്റവും സാധാരണമായ നിമിഷങ്ങളിൽ

നമ്മെ എങ്ങനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആഴത്തിലുള്ള ധാരണയിലേക്ക് ഈ ഭാഗങ്ങൾ നമ്മെ നയിക്കുന്നു. അനിശ്ചിതത്വം, നഷ്ടങ്ങൾ, വിഘടനം എന്നിവയാൽ നിറഞ്ഞ ഒരു ലോകത്തിൽ, ഈ വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങൾ സമയബന്ധിതവും നിലനിൽക്കുന്നതുമായ ഒരു സന്ദേശം പ്രതിധനിപ്പിക്കുന്നു: ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിലൂടെ വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കാൻ നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു.

തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടവരെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്ന ദൈവം

യേശു പ്രവാചകന്റെ വാക്കുകൾ ഒരു ദിവ്യമായ തിരിച്ചടി എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ നിന്ദിക്കപ്പെടുകയും വെറുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്ന ദാസൻ ഇപ്പോൾ ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും ഭക്തിപൂർവ്വം



ഡോ. ആൻ അബ്രാഹാം

നിലകൊള്ളുന്നു. അത് ദാസന്റെ മഹത്വം കൊണ്ടല്ല, മറിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തത കൊണ്ടാണ്. 'ഞാൻ നിങ്ങളെ പുനഃസ്ഥാപിക്കും,' കർത്താവ് പറയുന്നു, 'ഞാൻ എന്റെ ജനത്തെ ആശ്വസിപ്പിക്കും.' ഈ തിരിച്ചടിയുടെ സന്ദേശം പുരാതന ഇസ്രായേലിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നില്ല - ഇന്ന് അത് വളരെ പ്രസക്തമാണ്.

ഉൽപ്പാദനക്ഷമതയോ ജനപ്രീതിയോ ഉപയോഗിച്ച് മൂല്യം പലപ്പോഴും അളക്കുന്ന ഒരു യുഗത്തിൽ, പലരും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരോ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടവരോ ആയി കാണപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ യേശുയായുടെ ദൈവം മറന്നുപോയവരെ ഉയർത്തുകയും മരുഭൂമിയിലുള്ളവരോട് ആശ്വാസം പറയുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ്. പുതിയ ജീവിതത്തിന്റെയും രോഗശാന്തിയുടെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും വാഗ്ദാനം എല്ലാവർക്കും നീട്ടിയിരിക്കുന്നു. പുനരുത്ഥാനത്തിലുള്ള നമ്മുടെ പ്രത്യാശയുടെ അടിസ്ഥാനം ഇതാണ്: ഒരു സാഹചര്യവും വന്ധ്യമല്ല, ഒരു ആത്മാവും ദൈവത്തിന് പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം തകർന്നിട്ടില്ല.

**സമാപ്തിയിലൂടെയുള്ള പരിവർത്തനം: സാവുളിന്റെ കഥ**

അപ്പോസ്തലപ്രവൃത്തികളിലെ സാവുൾ അധികാരത്താൽ ആയുധം ധരിച്ച്, ക്രോധത്താൽ നിറഞ്ഞവനെങ്കിലും ആ ഇരുട്ടിൽ, ആഴമേറിയ ഒരു ദർശനം കാണുന്നു.

സാവുളിന്റെ മാനസാന്തരത്തെ കാൾ കൂടുതലായി അവിടെ നിശിതമായി പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നത് അഹങ്കാരം, അക്രമം, ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അജണ്ടുകൾ എന്നിവയിൽ കെട്ടിപ്പടുത്ത ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയുടെ മുഖത്തേക്കുള്ള ഒരു ദിവ്യ പ്രഹരമാണ്. തീക്ഷ്ണത യാലും അധികാരത്താലും നയിക്കപ്പെട്ട സാവുൾ, ശക്തിയും നിയന്ത്രണവും ഉപയോഗിച്ച് ഭയവും അരക്ഷിതാവസ്ഥയും മറച്ചുവെച്ച ഒരു ഘടനയുടെ

ഭാഗമായിരുന്നു. എന്നാൽ ദമാസ ക്സിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ, യേശു അവനെ തടഞ്ഞു നിർത്തുകയും അവന്റെ കണ്ണുകൾ അന്ധമാക്കുകയും അവന്റെ ഹൃദയം തുറന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ എമർജൻസി അലാറം കാൾ ആയിരുന്നു അത് - സാവുളിനു മാത്രമല്ല, സത്യത്തെ നിശബ്ദമാക്കുന്നതിനിടയിൽ വ്യവസ്ഥകളുടെയും സ്ഥാനപ്പേരുകളുടെയും പ്രത്യക്ഷതകളുടെയും പിന്നിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും. ഇന്ന്, സത്യം പലപ്പോഴും കുഴിച്ചിടുകയും തെറ്റുകൾ മറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ലോകത്ത്, ഈ ഭാഗം ഒരു പ്രവചന കണ്ണാടിയാണ്. ക്രിസ്തു ഒളിച്ചിരിക്കുന്നവരെ നേരിടുന്നു, മുഖംമൂടികൾ അഴിച്ചുമാറ്റുന്നു, ഏറ്റവും കടുത്ത എതിരാളിയെ പോലും പരിവർത്തനത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു. നമ്മുടെ അന്ധതയെ തടസ്സപ്പെടുത്താനും, നമ്മുടെ നിശബ്ദത തകർക്കാനും, നമ്മെ സ്വതന്ത്രരാക്കുന്ന സത്യത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കാനും നമുക്ക് ദൈവത്തെ അനുവദിക്കാം.

യേശു സാവുളിനെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നില്ല, മറിച്ച് അവനോട് ചോദിക്കുന്നു: 'നീ എന്തിനാണ് എന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നത്?' ഇത് ഒരു ആഴമേറിയ സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. സഭയെ ദ്രോഹിക്കുക എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനെ ദ്രോഹിക്കുക എന്നാണ്. സാവുളിന്റെ പരിവർത്തനം ഉടനടി ആശ്വാസമായിരുന്നില്ല - അതിന് നിശബ്ദതയും അന്ധതയും കീഴടങ്ങലും ആവശ്യമായിരുന്നു. അതുപോലെ, ദൈവം പലപ്പോഴും നമ്മുടെ യാത്രകളെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു - അവയെ വഴിതിരിച്ചുവിടാനല്ല, മറിച്ച് അവരെ നേർവഴിക്കു തിരിച്ചു വീടാനാണ്. പുനരുത്ഥാനം എളിമയോടെ ആരംഭിക്കുകയും ഒരു പുതിയ ദൗത്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വീണ്ടും പറന്നുപോയ പട്ടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ചെറുപ്രായ അനുസ്മരണം, ഇവിടെ നല്ലതാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഒരു ഉച്ചകഴിഞ്ഞ്, ഞാനും

എന്റെ അച്ഛനും വിശാലമായ ഒരു തുറന്ന വയലിൽ ഒരു പട്ടം പറത്തുകയായിരുന്നു. കാറ്റ് കൃത്യമായി വീശിയപ്പോൾ, പട്ടം ആകാശത്തേക്ക് പറന്നുയർന്നു. പക്ഷേ പെട്ടെന്ന്, ചരട് പൊട്ടി. പട്ടം ഒരു ലക്ഷ്യവുമില്ലാതെ താഴേയ്ക്ക് വീണു, ഒരു മുളളിൽ ഇടിച്ചു. കൊച്ചായ ഞാൻ തകർന്നു. 'അത് നശിച്ചു,' ഞാൻ പറഞ്ഞു. 'നമുക്ക് അത് വലിച്ചെറിയാം.'

പക്ഷേ അച്ഛൻ കീറിയ പട്ടം സൗമ്യമായി എടുത്തു. 'നമുക്ക് അത് വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാം,' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'ഞാൻ അത് ശരിയാക്കാം.' അദ്ദേഹം ദ്വാരങ്ങൾ ഒട്ടിച്ചു, ഫ്രെയിം നന്നാക്കി, പുതിയതും ശക്തവുമായ ഒരു നൂലിൽ കെട്ടി. അടുത്ത ദിവസം, ഞങ്ങൾ തിരിച്ചെത്തി. പട്ടം മുമ്പത്തേക്കാൾ ഉയരത്തിൽ പറന്നു.

ആ പട്ടം പോലെ, പാപം കൊണ്ടോ, പരാജയം കൊണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ കടുത്ത ക്ഷീണം കൊണ്ടോ, നമ്മൾ ഇടറി വീഴുന്ന നിമിഷങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ പുനരുത്ഥാനം നമുക്ക് ഉറപ്പുനൽകുന്നത് നമ്മൾ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരല്ല എന്നാണ്. കഥയിലെ പിതാവിനെപ്പോലെ, നഷ്ടപ്പെട്ടതായി തോന്നുന്നത് നന്നാക്കുകയും പുതുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ നമ്മെ കാറ്റിലേക്ക് തിരികെ അയയ്ക്കുന്നു - ദുർബലരല്ല, മറിച്ച് അവന്റെ സ്നേഹത്തിൽ കൂടുതൽ ശക്തരാക്കിക്കൊണ്ട്.

**സമൂഹവും ആത്മവിശ്വാസവും: വിശ്വാസം ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കുക**

മറ്റു വായനകളോട് ചേർത്ത് വെച്ച് കൊണ്ട് തന്നെ എബ്രായർക്കുള്ള ലേഖനം നവീകരണത്തിന്റെ ഈ പ്രമേയം തുടരുന്നു, പക്ഷേ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ സഭയിലേക്ക് തിരിക്കുകയാണിവിടെ. ക്രിസ്തുവിന്റെ ത്യാഗം നിമിത്തം, നാം ഇനി ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകലെയല്ല. നമുക്ക് 'ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ' കഴിയും. എന്നിരുന്നാലും, ദൈവികകൃപയിലേക്കുള്ള ഈ പ്രവേശനം

ഉത്തരവാദിത്തത്തോടെയാണ് വരുന്നത്. പ്രത്യേക മുറുകെ പിടിക്കാനും ഒരുമിച്ച് കൂടിച്ചേരുന്നത് ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കാനും എഴുത്തുകാരൻ നമ്മെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. പകരം, സ്നേഹത്തിനും സൽപ്രവൃത്തികൾക്കും നാം പരസ്പരം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും പ്രേരിപ്പിക്കുകയും വേണം.

ഇത് നമ്മുടെ കാലത്തെ ഏറ്റവും അടിയന്തിര ആവശ്യങ്ങളിൽ ഒന്നായിരിക്കാം. സമൂഹം കൂടുതൽ ഒറ്റപ്പെടുമ്പോൾ, പരസ്പരം ഉയർത്തുന്ന, വെളിച്ചത്തിന്റെ ഒരു സമൂഹമാകാൻ സഭ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസം ഒരിക്കലും സ്വകാര്യമായിരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല - അത് കൂട്ടായ്മയിലും പൊതുവായ ആരാധനയിലും സേവനത്തിലും പരസ്പര പ്രോത്സാഹനത്തിലും നിലകൊള്ളുന്നതാണെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കണം.

### ദൈവനാദിന സമാഗമങ്ങളിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു ക്രിസ്തു

നമ്മുടെ സാധാരണ നിമിഷങ്ങളിൽ - പ്രത്യേകിച്ച് നമുക്ക് ശൂന്യത, ക്ഷീണം, അല്ലെങ്കിൽ പഴയ രീതികളിലേക്ക് മടങ്ങാൻ പ്രലോഭനം എന്നിവ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ - ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു ക്രിസ്തു നമ്മെ കണ്ടുമുട്ടുന്നു എന്നതിന്റെ ശക്തമായ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷം. ഫലമില്ലാത്ത ഒരു രാത്രിക്ക് ശേഷം, ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ ലളിതമായ കൽപ്പന അനുസരിക്കുകയും അവരുടെ വലകൾ നിറഞ്ഞുകവിയുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ നിമിഷത്തിൽ, അവർ അവനെ തിരിച്ചറിയുന്നു - അത്ഭുതങ്ങളിലൂടെയോ പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെയോ അല്ല, മറിച്ച് കരുതലിലൂടെയും സാന്നിധ്യത്തിലൂടെയും ശാന്തമായ പുനഃസ്ഥാപനത്തിലൂടെയും. ഈ ഭാഗം നമ്മെ അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാനും, അവന്റെ മാർഗനിർദ്ദേശത്തിൽ വിശ്വസിക്കാനും, ഓർമ്മിക്കാനും വിളിക്കുന്നു: നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടതായി തോന്നുമ്പോഴും, യേശു

കരയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം പുനഃസ്ഥാപിക്കാനും നൽകാനും പുതുക്കാനും അവനവിടെ കാത്തിരിക്കുന്നു.

ഇവിടെ നാം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു യേശുവിന്റെ ആർദ്രത കാണുന്നു. അവൻ ഗാർഭീയത്തോടെയല്ല, സൗമ്യതയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അവൻ ശാസിക്കുന്നില്ല, മറിച്ച് പ്രഭാതഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുന്നു. ഇതാണ് ഏറ്റവും എളുപ്പത്തിൽ ലഭ്യമാകുന്ന പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം: ദൈവനാദിന ജീവിതത്തിൽ ക്രിസ്തു നമ്മെ കണ്ടുമുട്ടുന്നു, അവനെ വിശ്വസിക്കാനും അനുസരിക്കാനും തിരിച്ചറിയാനും സൗമ്യമായി വിളിക്കുന്നു. പലപ്പോഴും, ലൗകികമായ കാര്യങ്ങളിൽ - അടുക്കള മേശയിൽ, നടക്കുമ്പോൾ, ദുഃഖത്തിന്റെ നിശബ്ദ ഇടങ്ങളിൽ - അവനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിൽ നാം പരാജയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ അവിടെയാണ് അവൻ കാത്തിരിക്കുന്നത്, ആവശ്യപ്പെടാതെ, മറിച്ച് നമ്മെ പോഷിപ്പിക്കാനും ശുപാർശ ചെയ്യാനും.

### പുനരുത്ഥാന ജനതയാകുക

ദൈവം അടുത്തുവരുമ്പോൾ, നാം ആശ്രയിക്കുന്ന വിഗ്രഹങ്ങളും വ്യാജ സെക്യൂരിറ്റികളും - ശക്തിയായാലും, സമ്പത്തായാലും, മനുഷ്യജ്ഞാനമായാലും - വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു എന്നതിന്റെ ഗൗരവമേറിയതും എന്നാൽ കൃപ നിറഞ്ഞതുമായ ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ വചനം നൽകുന്നു. ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തെ ഒരു ഭൗമിക ശക്തികൾക്കും ചെറുക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇന്ന്, നമ്മുടെ തെറ്റായ വിശ്വാസത്തെ തുറന്നുകാട്ടുന്ന സമാനമായ ഭൂകമ്പങ്ങളെ - ആഗോളതലത്തിലും വ്യക്തിപരമായും - നാം നേരിടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ഈ ദിവ്യ തടസ്സം നാശത്തിനുവേണ്ടിയല്ല, ഉണർവിനുള്ളതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധി അവന്റെ കരുണ കൂടിയാണ്,

രക്ഷിക്കാൻ കഴിയാത്തവ ഉപേക്ഷിച്ച് അവനിലേക്ക് മടങ്ങാൻ അതു നമ്മെ വിളിക്കുന്നു, നമ്മുടെ ഇളകാത്ത ഏക അടിത്തറ. പ്രതിസന്ധിയുടെയും ആശയക്കുഴപ്പത്തിന്റെയും സമയങ്ങളിൽ, നമുക്ക് ഭയത്തോടെയല്ല, മറിച്ച് എളിമയുള്ള വിശ്വാസത്തോടെയും കർത്താവിലുള്ള പുതുമയായ ആശ്രയത്തോടെയും പ്രതികരിക്കാം.

നമ്മൾ വീണ്ടുപോയാലും ദൈവത്തിന് നമ്മെ വീണ്ടെടുക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുക എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം. നമ്മെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും മാറ്റുകയും ഒടുവിൽ നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ വിളിയിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കണ്ടുമുട്ടലുകളിലേക്ക് നമ്മെത്തന്നെ തുറക്കുക എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം. നമ്മുടെ വിശ്വാസസമൂഹത്തിലേക്ക് ചാഞ്ഞുനിൽക്കുകയും സ്നേഹത്തിനും നല്ല പ്രവൃത്തികൾക്കും സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം. ദൈവനാദിന നിമിഷങ്ങളിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു കർത്താവിന്റെ സൗമ്യമായ സാന്നിധ്യം തിരിച്ചറിയുക, വീണ്ടും ആരംഭിക്കാൻ നമ്മെ ക്ഷണിക്കുക എന്നതാണ് ഇതിനർത്ഥം.

പുനരുത്ഥാനം ഒരു ഭൂതകാല സംഭവമല്ല - അത് വർത്തമാനകാല ശക്തിയാണ്. വീണ്ടും പറന്നുപോയ പട്ടം പോലെ, പൗലോസായി മാറിയ സാവുളിനെപ്പോലെ, ദൗത്യം ഏറ്റെടുത്തു അയക്കപ്പെട്ട ശിഷ്യന്മാരെപ്പോലെ, നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിലും, നമ്മുടെ ജോലിസ്ഥലങ്ങളിലും, നമ്മുടെ പള്ളികളിലും, നമ്മുടെ ലോകത്തിലും പുതിയ ജീവിതത്തിന്റെ സാക്ഷികളാകാൻ നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. നമ്മുടെ തീരങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശബ്ദം നമുക്ക് കേൾക്കാം. വിശ്വാസത്തോടെ നമുക്ക് വീണ്ടും വല വീശാം. അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ - ഒരിക്കൽ അല്ല, എല്ലാ ദിവസവും - നമുക്ക് ഉയിർത്തെഴുന്നേക്കാം നമ്മുടെ നാമനൊപ്പം.